

ΤΙΜΗ ΕΥΝΑΡΟΜΗΣ ΠΡΟΠΑΓΟΝΤΕΑ

Ετήσια ἐν Κύπρῳ Φέλινα..... 8.

Ἐν τῷ ἑξωτερικῷ 10

Πῶς αἰτήσεις δέον νά γίνηται πρὸς τὸν ἐκδότην, ὡς καὶ πῶς ἀποδείξεις πληρωμῆς δέον νά φέρῃ τὴν ὑπογραφήν αὐτοῦ.

NEON ΕΦΗΜΕΡΙΣ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ

Διευθυντής καὶ ἐκδότης
ΚΛΕΟΒ. Ν. ΜΕΣΟΛΟΓΓΙΤΗΣ.

ΕΙΣΟΔΟΠΡΟΣΕΙΣ ΚΑΙ ΔΙΑΤΡΙΒΑΙ

Καταχωρίζονται κατ' ἀποκοπήν.

Ἀρθρα σύμφωνα τῷ προγράμματι τοῦ

«Νέου Ἐθνικοῦ» καταχωρίζονται δωρεάν.

Ἡ σύνταξις δὲν εὐθύνεται διὰ τὰς γνώμας τῶν ἀνταποκριτῶν τῆς.

Τὰ χειρόγραφα δὲν ἐπιστρέφονται.

ΚΤΗΝΟΤΡΟΦΙΑ

Ἡ μεγάλη οικονομικὴ κρίσις, ὅρῃς τὴν δύναμιν καὶ ἡ Κύπρος διατελεῖ, ἐπιβάλλει εἰς τὸν τύπον νά ὑποδεικνύῃ πρὸς τὴν Κυβέρνησιν τῆς Νήσου ἡμῶν καὶ τὸν ἀγροτικὸν ἰδιὰ πληθυσμὸν τοὺς τρόπους, καθ' οὓς μεθ' ἡττονος στερήσεως καὶ ἀπορίας δυνατὸν ὑπάρχει νά καταστήσωμεν αὐτὴν ὀλιγώτερον αἰσθητὴν εἰς ἡμᾶς καὶ ὀλιγώτερον ἀνιστόν.

Ἡ οικονομικὴ κρίσις καταθλίβουσα πάσας τὰς τάξεις τῆς κοινωνίας ἐξήγειρεν ἐπὶ μᾶλλον τὸν ζῆλον καὶ τὴν φιλοπονίαν ἡρώδου τοῦ Κυπρίου, ἀλλ' εἰ καιροὶ ἐπὶ τοσοῦτον εἶνε χαλεποί, ὥστε ἀποτελέσματα τῆς ἐνεστώσης ἐνεργείας εἶναι ὅτι εἶνε ἐπορκῇ νά παραγῶσι τὰγαθὰ τῆς εὐπορίας καὶ τῆς ἀνέσεως, διότι μόλις ταῦτα δύνανται νά συγκροτήσωσι τὴν δυστυχίαν, ἥτις ταχεῖα καὶ φρικαλέα ἐπέρχεται εἰς τὸν τόπον. Ἐν τισιν ἐπαρχίαις, ἰδίᾳ ἐν Μόρρῳ καὶ Κυθραΐᾳ, ἐπεδόθησαν οἱ κάτοικοι εἰς τὴν καλλιέργειαν ποικίλων εἰδῶν καὶ ὅτι δυνάμεισιν ἴσως οὕτως οἱ ἐπαρχιώται ἐκείνοι νά καταστήσωσιν εἰς ἐκαστοῦς ἡττον ὀδυνηρὰν τὴν ἐνεστώσαν κρίσιν· ἀλλὰ παρὰ τὴν γεωργίαν, εἰς τὴν ἀγόνως πλέον ἀναλισκόμεθα, ὅς στήσωμεν καὶ τὴν κτηνοτροφίαν, πολλὰ ὠφελήματα δυνάμεθα νά χορηγήσῃ εἰς ἡμᾶς· εἶναι βέβαιον, ὅτι εἰς ἀνάπτυξιν καὶ εὐδοκίμησιν τῆς κτηνοτροφίας ἐν γένει ἀπαιτοῦνται τρεῖς, ὅτινες φαίνεται, ὅτι ἐλλείπουσιν ἐκ τῆς νήσου ἡμῶν, μάλιστα δὲ καὶ κατ' ἐξοχὴν ἡ ὑπαρξίς μεγάλων νομῶν καὶ ἄλλων· ἀλλὰ, ἐάν δὲ δυνώμεθα νά τύχωμεν πάραυτα τοῦ τελείου καὶ ἀρτίου, δὲν πρέπει ἀπενθαρρυνόμενοι νά φεύγωμεν καὶ τὸ ἐλλειπὲς, ὅπερ ὁ χρόνος καὶ ἡ ἐπιμέλεια δύνανται νά συμπληρώσωσι.

Σήμερον ἡ Κύπρος διὰ τῆς κτηνοτροφίας, ἐκτελουμένης ὑπὸ τὰς γνωστὰς ἀνεπαρκεῖς συνθήκας, χορηγεῖ εἰς ἐκαστὴν ἱκανὸν χρηματικὸν ποσόν, ἐάν δὲ θερμότερον ἐπιδοθῶμεν εἰς τὴν ἀνάπτυξιν αὐτῆς καὶ εὐρύνωμεν τὸν κύκλον τῶν τε εἰδῶν τῆς κτηνοτροφίας καὶ τοῦ ἐδάφους αὐτῆς

αἱ πρόσοδοι θὰ εἶνε γενναιότεραι καὶ τὰ ὠφελήματα τοῦ τόπου ἀπορρίψονται ἢ Κυβέρνησις, ἥτις ἀπλόχυνος κατέλιπε τὸν τόπον εἰς μόνας τὰς δυνάμεις αὐτοῦ, δυνάμεις, ἐξελεγχόμενας δυστυχῶς σήμερον πολὺ ἐνδεεῖς πολὺ πρὸς τὰς ἀνάγκας ἀνεπαρκεῖς· ἔχει τὸ καλὸν νά συνδράμῃ καὶ βιηθήσῃ πᾶσαν ἀγαθὴν ροπήν τῶν φιλοπόνων Κυπρίων, οὐδέποτε οὐδεμιᾶς τυχόντων κυβερνητικῆς προστασίας. Ἴνα μὴ ὁμῶς ὑποληθῶμεν ἐπιλήσμονες ἀγαθῶν τινος χορηγηθέντος μερικῶς εἰς τινὰς μόνον τῆς νήσου ἐπαρχίας, δίκαιον νά μνησθῶμεν τῆς ὑπὸ τῆς Α. Ε. τοῦ νῦν ἐν Κύπρῳ Μεγάλου Ἀρμοστοῦ σὶρ Σέινδαλ γενομένης πρὸς τὴν οἰοφύρου ἐπαρχίαν κατὰ τὸ παρελθόν· ἔτος χάριτος ἥτις ὑπῆρξε καθαρὸν ἀπαύγισμα τῶν εὐγενῶν ἀτομικῶν προαρίσεων τοῦ Μεγάλου Ἀρμοστοῦ καὶ ἐρῇ ἐν γινώσκουσιν οἱ ἐπαρχιώται ἐκείνοι.

Τῆς Κυβερνήσεως προστατευούσης, καθ' ὃ ἔχει αὕτη καθήκον, τὰς παραγωγικὰς δυνάμεις τοῦ τόπου ἡ ἐνεστώσα οἰκονομικὴ κατάσταση εἰς δέξιμονος εἶναι νά περιλθῇ καὶ ἡ ζωὴ ἐν τῷ τόπῳ τούτῳ νά μὴ φέρῃ τὰς τοσούτας πικρίας καὶ στερήσεις, τὰς προκαλούμενας ἐκ τῆς ἀπορίας καὶ τῆς ἐνδεείας.

Τὸ ἐνεστώσα οικονομικὸν μεταστροφὴν ἐπήνεγκε, μᾶλλον δὲ μόνον ἀπεκαλύψεν ἡ καταπληκτικὴ ἀπάντων τῶν ἡμετέρων προΐοντων ὑποτίμησις· εἰς τὴν παρούσαν κατάστασιν, ὡς πολλάκις ἐρρήθη, κυριώτατα συνετέλεσεν ὁ ἀδικος, ὁ σκληρὸς φόρος τῆς ὑποτελείας, ὅστις κατέστη ἡ φοβερὰ ψαλὶς ἡ ἐν γρῶν κείρουσα τὴν φιλοπονίαν τοῦ κυπριακοῦ λαοῦ, ἡ ἀπαισία δυνάμεις, ἡ φθείρουσα τὴν ζωὴν καὶ ἀκαθέτως φέρουσα εἰς τὸν ὀλέθρου τὰ βράχια τὸν Κύπριον. Ἐάν ἐπὶ τινὰς εἰς ἐκαστὸν ἐξακολουθήσῃ ὁ τόπος κυβερνῶμενος ὅπως ἀπὸ δικαιοκρατίας κυβερνᾶται συνθήκας ἀναμφισβήτητος ἡ Κύπρος ὑπὸ τὴν ἐπιφάνειαν τῶν κατόικων θὰ πλουτίσῃ τὴν Μεσόγειον δι' ἐνός εἰς βράχον.

Ταῦτα λοιπὸν καὶ ἄλλα παραπλήσια τοῦτοις ἐπὶ βάλλουσιν εἰς τοὺς Ἀρχοντας, ὅπως ἐρωμένως καὶ μετὰ πό-

θου ἐπιλάθωνται τῆς προστασίας τοῦ τόπου, ἐνισχύσωσι τὰς ὑγιεστεράς παραγωγικὰς δυνάμεις αὐτοῦ καὶ ἐνθαρρύνοντες τὴν ἀρξικμένην κτηνοτροφίαν συντελέσωσιν εἰς τὴν διάπλωσιν καὶ ἀνάπτυξιν αὐτῆς ἐπ' ἀγαθῶν τῆς Κύπρου.

ΠΡΟΟΔΟΣ ΕΝ ΒΟΣΝΙΑ ΚΑΙ ΕΡΖΕΓΟΒΙΝΗ.

Ἀναγινώσκοντες ἐν τῇ «Ν. Ἡμέρᾳ»

«Ε. ταῖς κοινοβουλευτικαῖς ἐπιτρο-

παῖς μετὰ τὴν Καλνὸν κήν, οὐ ἐπέδοκε μίσση μετ' εὐχαριστηρίων ἡ ἐξωτερικὴ πολιτικὴ. Ἐγκωμίων ἡζιῶθη καὶ ὁ Κάλλαυ, ὁ εὐδαίμων διαχειριστὴς τῆς Βοσνίας καὶ Ἐρζεγοβίνης. Ὁ ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν, ὁ τερμνήσας εἰς τινὰ ἀξιοθρήνητον θέσιν παρελθὼν ἡ Αὐστρία τὰς δύο ἐπαρχίας, ἐξέθηκεν ἀνὲν κομπασμῶν τί ἐγένετο ἔκτοτε, ἰδίως πρὸς ἀνάπτυξιν τῆς γεωργίας καὶ κτηνοτροφίας. Ἀνὰ χιλιάδες διανέμονται γεωργικὰ ἐργαλεῖα, ὡς τὸ ἀντίτιμον καταβάλλουσιν εἰ γεωργοὶ ἐντός 3—5 ἐτῶν κατὰ δόσεις. Καὶ ταύρους καὶ ἵππους ἐπιδοτοῦσιν ἐπὶ ἀγέῃ πολυπληθεῖς ἡ κυβερνήσις πρὸς βελτίωσιν τῶν ἐργαζομένων κτηνῶν. Πρὸς τινὰ Νεοσέχρον, ἰσχυρισθέντα ὅτι αἱ εὐρωπαϊκαὶ ἐφημερίδες, αἱ ἐπαινέσονται τὴν ἐν Βοσνίᾳ καὶ Ἐρζεγοβίνῃ αὐστριακὴν διαχείρισιν, ἠγοράστησαν, ἀπερίθῃ ὁ Κάλλαυ ὅτι ὅλαι αἱ πρόσοδοι τῶν κατελιγμένων ἐπαρχιῶν δὲν θὰ ἤρουν, ὅπως ἀγορασθῶσι φύλλα τοιαύτης περιωπῆς. Τῶν ὀλικῶν προέδων τοῦ λαοῦ τρανὴ ἀπόδειξις εἶνε ὅτι οἱ γεωργοὶ καθίστανται κατὰ μικρὸν κύριοι τῆς γῆς, τὴν πρότερον ἐκαλλιέργουν δίκην δουλοπαροίκων. Αἱ μέχρι τοῦδε ἀγορασθεῖσαι οὕτω γαῖαι ἔχουσιν ἀξίαν 3,609,000 φλωρινίων. Ἐκ τοῦ ποσοῦ ταύτου μόνον 579 χιλ. ἐδάνεισεν ἡ κυβερνήσις, τὰ δὲ λοιπὰ κατέβαλον οἱ χωρικοὶ ἐκ τῶν τριμηνμάτων τῶν. Περὶ τῆς καταργήσεως τῆς δεκάτης εἶπε· «Τὸ κτηματολόγιον ἐπερατώθη πρὸ ἐτῶν, ἀλλὰ δὲν ἀρκεῖ πρὸς κατάργησιν τῆς δεκάτης, ἥτις δὲν εἶνε βεβαίως τὸ ἰδεώδες ἐργαίου φόρου. Ἡ κατάργησις ἐξαρτᾶται ἐκ πολλῶν ἄλλων περιστάσεων μεταρ-

ρυθμίσεις δὲ τοιαύτης σοβαρότητος, εἰσαγόμεναι ἀνὲν τῆς δεούσης προπαρασκευαστικῆς ἐργασίας φέρουσιν ἀνητησίαν ἀντὶ κατευνασμοῦ καὶ ἀντὶ προόδου ὀπισθοδρόμησιν.»

ΧΡΟΝΙΚΑ.

Τὴν παρελθούσαν τετάρτην κατέπλευσεν ἐπὶ τέλους ἐνταῦθα μοῖρα τοῦ ἁγγλικοῦ στόλου τῆς Μεσογείου ὑπὸ τὸν ἀντιναύαρχον Compton Domville, ἀποτελουμένη ἐκ τῆς ναυαρχίδος «Trafalgar» καὶ δύο ἄλλων μεγάλων πρεπῶν θωρηκτῶν, τοῦ «Hood» καὶ τοῦ «Camberdown», ἀνεχώρησε δὲ τὴν πρωΐαν τῆς σήμερον κατευθυνομένη εἰς Λεμεσό. Τὴν δείλιν τῆς πέμπτης ἐπαιάνισε παρὰ τὴν πλατεῖαν τῶν δικαστηρίων ἡ μουσικὴ τῆς ναυαρχίδος, τὴν δ' ἐσπέραν ὁ διοικητὴς Λάρνακος προσεκάλεσεν εἰς δεῖπνον τὸν ἀντιναύαρχον, τοὺς κυβερνήτας τῶν τριῶν θωρηκτῶν καὶ τὸν Δήμαρχον Λάρνακος κ. Ν. Ρώσσον. Ἀφ' οὗ μετὰ μεσημβρίαν ἐπαιάνισεν εἰς τὸ αὐτὸ μέρος ἡ μουσικὴ τοῦ «Καμπερτάουν», ἡ δὲ ἀντιναύαρχος προσεκάλεσεν εἰς δεῖπνον ἐπὶ τῆς ναυαρχίδος τὸν Διοικητὴν καὶ τὸν Δήμαρχον.

Κατὰ τὸ διάστημα τῆς ἐν τῷ λιμένι ἀγκυροβολήσεως τῶν τριῶν θωρηκτῶν, ἀσυνήθως κίνησις παρετηρήθη ἐν τῇ πόλει, ἰδίᾳ δὲ κατὰ τὴν προκουμαίαν, ἥτις ψὲς ἐρωτιζέτο ἐφ' ἱκανὴν ὥραν διὰ τῶν ἡλεκτρικῶν φῶτων τῶν πλωτῶν πυργῶν.

—§—

Ὁ «Ἐωθινὸς Ταχυδρόμος», γράφων ὑπὲρ τοῦ ἁγγλικοῦ ναυτικοῦ, ἐρίστησι τὴν προσηλὴν ἐπὶ τῶν ἐν τῇ Μεσογείῳ γαλλικῶν δυνάμεων, ζητεῖ τὴν μεταβολὴν τῆς Γιβραλτάρης εἰς μέγαν ναύσταθμον, τὴν ἰδρύσιν σπουδαίου λιμένος ἐν Κύπρῳ, τὴν ὀχύρωσιν τῆς Μελίτης καὶ τὴν αὐξήσιν τοῦ στόλου καὶ τοῦ προσωπικοῦ.

—§—

Μεγάλαι ἱπποδρομίαι παρασκευάζονται ἐν Βηρυτῷ διὰ τὴν 20 καὶ 23 Νοεμβρίου 1894, καθ' ἃς θὰ γείνωσιν

ἐν ὧν δώδεκα ἀγῶνες, ἐξ τὴν πρῶ-
την ἡμέραν καὶ ἐξ τὴν ἑτέραν. Τὰ
βραβεῖα ἀνέρχονται ἀπὸ 300 μίχρι
2 500 δρα., καὶ δὲ ἀποστάσεις ἀπὸ 1 000
μέχρι 3,000 μέτρων.

—§—

Καθὰ λέγεται ὁ Ἀρχιγραμματεὺς
τῆς ἐν Κύπρῳ κυβερνήσεως κ. Θόμῳ
δὲν ἐπανέρχεται.

—§—

Τὴν παρελθούσαν δευτέραν κατέ-
πλευσε τὸ ἀγγλικὸν ἀνδροπλοῖον «Ἀν-
τώνα», τὴν τρίτην τὰ αὐστριακὰ καὶ
τὸ ἀγγλικὸν «Ἀνκελ» καὶ τὴν τε-
τάρτην τὸ γαλλικόν.

—§—

Διὰ τοῦ αὐστριακοῦ ἀρίκοντο ἡ κυ-
ρία καὶ δεσποσύνη Taylor, μήτηρ καὶ
ἀδελφὴ τοῦ Ἀρχιλογιστοῦ καὶ Ἀρχι-
τελώνου.

—§—

Ἀφίκετο καὶ ἀνέλαβε τὰ καθήκον-
τά του ὁ νέος Ἐπαρχιακὸς ἱατὴρ Ἀσ-
νακὸς κ. R. A. Cleveland M. R. C. S.
τέως τοιοῦτος ἐν Ἀγίῳ Βικεντίῳ.

—§—

Ὁ νέος Ἐπαρχιακὸς ἱατὴρ Λευκω-
σίας περιμένεται προσεχῶς.

—§—

Κατὰ τὴν τελευταίαν συνεδρίαν
τοῦ ἐν Λεμεσῷ κακοὺργιοδικείου κα-
τεδικάσθησαν εἰς θάνατον οὗοι δώδεκα
νοῖοι, ὁ Ἀλμέτ Ἰμάν ὁ γλῶσσος Μεχμέτ καὶ ὁ
Σαλήμ Ἐμὶρ Νασάν ἐκ Πλατανίσκας,
κατηγοροῦντες ἐπὶ ἐρόνους ἐκ
προμελέτης τὸν Ἰμδραχίμ Μεχμέτ.

—§—

Ἐγένοντο δυστυχῶς κρούματα τι-
να διεφθέρειδος ἐν Λεμεσῷ καὶ ὡς
ἐκ τούτου ἐθεωρήθη ἀναγκαῖον νὰ
κλείσῃ τὰ σχολεῖα τῆς πόλεως ἐκεί-
νης. Ἐλπίζομεν ὅτι θὰ ληθῶσιν ἐγ-
καίρως πάντα τὰ ἀναγκαῖα μέτρα πρὸς
περιστολήν τῆς ἐπιδημίας νόσου.

—§—

Ἐν τῇ ἀρίστῃ τῶν ἐν Ἑλλάδι φι-
λολογικῶν περιοδικῶν «Ἀθηνᾶ» καὶ
ἐν θύει αὐτοῦ ἐπὶ τῇ κατεχωρήθη
διατριβὴ περὶ τῆς διαλέκτου τῶν ση-
μερινῶν Κυπρίων ὑπὸ τοῦ παρ' ἡμῖν
ἐγκρίτου λογίου καὶ τοῦ τρόπου ἐμ-
μελεστάτου κ. Σίμου Γ. Μενάρδου.

Ἡ διατριβὴ τοῦ νεοῦ ἐπιστήμο-
νος διακρινομένη ἐπὶ πληρί καὶ τελείᾳ
γνώσει τοῦ θέματος, ὅπως προσημα-
νέται, ὡς καὶ ἐπὶ ἐπιστημονικῇ δυνάμει
καὶ ἀκριβείᾳ, εὐθαρσῶς δύναται τις νὰ
εἴπῃ ὅτι εἶνε γενναία συμβολὴ εἰς τὴν
ἐργασίαν τῶν πραγματευομένων τὰ
τῶν τοπικῶν διαλέκτων τῆς ἐλληνι-
κῆς γλώσσης. Ὁ κ. Μενάρδος καὶ ἄλ-
λοτε περὶ τῆς κυπριακῆς γράψας δια-
λέκτου ἐπεσπάσατο ἀμέριστον τὸν ἐ-
παίον τῶν κρατίστων ἐν Ἑλλάδι φι-
λολόγων καὶ γλωσσολόγων, δικαιοῦμε-
θα δὲ καὶ νῦν νὰ ἀπεκδεχώμεθα ἀπὸ
τῆς φιλομουσίας αὐτοῦ ἔργα ἐκτενέ-
στερα περὶ τῆς πατρίου διαλέκτου καὶ
πεποιθήμεν, ὅτι ὁ ζήλος καὶ ἡ ἀρετὴ
ἐπιστημονικῇ μόρῳ τις τοῦ συμπαθέως

νέου θὰ παράσῃ ἡμῖν τὰ ἀξία τῆς
πάσης ἐπιστημονικῆς ὑπολήψεως καὶ
τῶν εὐχῶν τῶν λογίων.

Συγγαίροντες εὐκρινῶς τῷ κ. Με-
νάρδῳ, ἐρ' εἰς ἡρξάτο γράφον, εὐχό-
μεθα νὰ συνεχίσῃ τὸ ἔργον του ἐπ' ἀ-
γαθῇ τῆς γλωσσολογικῆς ἐπιστήμης.

—§—

Μετὰ πολλῆς ἐπιμελείας καὶ ἀκρι-
βείας ἐξέπλησαν τοπογραφίαν τῆς νή-
σου Κύπρου πρὸς χρῆσιν τῶν δημοσχο-
λείων οἱ παρ' ἡμῖν κ. κ. Γ. Μ. Κωσταν-
τινίδης, ἐλληνοδιδάκταλος, καὶ Ι. Ἰω-
αννίδης, νεομεθοδιστής. Τὸ βιβλίον τοῦ-
το συνετάχθη ἐν γλώσσῃ λίαν εὐλή-
πτῃ καὶ κατὰ τρόπον ικανοποιῶντα
πληρίστα τὰς ἀπαιτήσεις τῆς νέας
μεθόδου, ἔχει δ' ἐν ἀρχῇ πολλὰς καὶ
χρησίμους πρὸς τοὺς δημοδιδασκά-
λους ἐδηγίας περὶ τοῦ τρόπου τῆς δι-
δασκαλίας. Τὸ ὅλον ἔργον ἀποτελεῖ-
ται ἐκ τεσσάρων καὶ πλέον τοπογρα-
φικῶν φύλλων, πωλεῖται δὲ ἀντὶ ὅ-
γροισιν. Συνιστῶμεν θερμῶς τὴν «Το-
πογραφίαν» ταύτην εἰς πάντας τοὺς
δημοδιδασκάλους διὰ τε τὸ εὐμέθοδον
καὶ εὐκρινὲς αὐτῆς.

—§—

Ἀπὸ τῆς γῆς ἀνέλαβε καὶ πάλιν
τὰ καθήκοντά του, ὡς κυβερνητικὸς
ἐπόπτης τῶν δημοτικῶν σχολείων, ὁ
κ. Ι. Ἰωαννίδης, νεομεθοδιστής. Εἶνε
εὐχάριστον, ὅτι ἡ Κυβέρνησις, κατε-
δύσθη τὴν ἀπόλυτον ἀνάγκην ὑπάρ-
ξεως ἐπόπτου, νεομεθοδιστοῦ, διώρισε
καὶ πάλιν τοιοῦτον τὸν κ. Ἰωαννίδην.

—§—

Ἐν στενῇ οἰκογενειακῇ κύκλῳ ἐτε-
λεσθησαν τὴν παρελθούσαν ἐξομαθὰ
ἐκ Βεροσίου οἱ γάμοι τοῦ κ. Χρ.
Γερζιπούλου, ἱατροῦ, μετὰ τῆς δε-
σποσύνης Δωροθέας Σ. Ἐμμερτζή.
Ταῖς νεογμοῖς εὐχόμεθα μακρὴν συ-
ζυγιακὸν βίον καὶ μετὸν παντὸς ἀγα-
θοῦ.

—§—

Εὐχαρίστως μαθαίνομεν, ὅτι ὁ
καλὸς νέος κ. Α. Λουκαίδης, γραμμα-
τεὺς τοῦ κτηματολογίου ἐν Λευκωσίᾳ,
διωρίσθη διευθυνεὺς τῆς ἀτυνομίας
Λεμεσίου. Τα συγχαρητήριά μας.

ΕΠΙΣΗΜΟΝ

Ἡ ὑπὸ ἡμερημίαν 26 λήγοντος
ἐφημερίς τῆς Κυβερνήσεως δημοσιεύει
τὴν ἀκόλουθον ἐπιστολήν τοῦ ἐντιμο-
τάτου Ὑπουργοῦ τῶν Ἀποικίων πρὸς
τὴν Α. Ε. τὸν Μ. Ἀρμυστή, σχετικῶς
πρὸς τὴν ἐκ Κύπρου ἀποχωρήσιν τοῦ
στρατοῦ καὶ τὴν περὶ ἐγκατάλειψιν
τῆς νήσου διάδοσιν :

Ὁδὸς Downing, 12 8δρίου 1894

Κύριε,

Τηλεγραφικῶς ἐδεχάμεθα ὑμᾶς, ὅτι
ἡ ἐγγὺς ἀποχώρησις τοῦ στρατοῦ δὲν
πρὸς τὴν ἐγκατάλειψιν τῆς Κύ-
πρου ὑπὸ τῆς Ἀγγλίας, τοῦ μέτρου

τούτου ὄντος πάντῃ ἐστερημένου πο-
λιτικῆς σημασίας καὶ ὑπαγορευμένου
ἀπλῶς ὑπὸ λόγου στρατιωτικῆς ἀρμο-
διότητος καὶ χαίρω μανθάνων ὅτι ἡ
διαδικαίωσις αὕτη μετὰ χαρᾶς ἡκού-
σθη ἐν τῇ νήσῳ καὶ ἐπανεῖρε τὴν ἡ-
συχίαν εἰς τὸ πνεῦμα τοῦ δημοσίου.

Πρὶν ἢ κλείσῃ τὸ συμβῆν τοῦτο θὰ
ἦτο καλὸν νὰ εἴπω ὅτι ἡ Κυβέρνησις
τῆς Ἀνάσσης ἐκτιμᾷ καθ' ὅλην κλίαν
τὴν δυσχερέσειαν, ἣν ἡσθίθησαν οἱ
κατοικοὶ μακρόντες, ὅτι ὁ στρατὸς
θὰ ἀνεχώρῃ καὶ δὲν εἶμαι ποσῶς ἀ-
μνήμων τοῦ ὅτι ἡ ἀπουσία του θὰ εἴ-
νε παρτίσις ζημίας τῇ νήσῳ, ἰδίως
ἐν τοῖς διαμερίσμασιν, ἐν οἷς ἔστρατο-
πέδουν. Ἀλλὰ δύναμαι νὰ παρατηρή-
σω ὅτι ἡ Κύπρος μετὰ τὴν ἀναχώρη-
σιν τοῦ στρατοῦ δὲν θὰ εὐρεθῇ εἰς χει-
ροτέραν θέσιν τοῦ μεγαλητέρου μέ-
ρους τῶν βρετανικῶν ἀποικίων, εὐρι-
σκομένων ἀνευ φρουρᾶς ἀπὸ ἐτῶν.

Ἡ το προηγουμένως ἡ πολιτικὴ τοῦ
κράτους τούτου νὰ συντηρῇ βρετανι-
κὴν στρατιωτικὴν δύναμιν ἐν πάσῃ
σχέδῳ ἀποκίᾳ οὐχὶ ἀναγκαῖως διὰ
λόγους ἀφορώντας εἰς τὴν αὐτοκρατο-
ρικὴν ὑπεράσπισιν, ἀλλὰ μᾶλλον πρὸς
ὑποστήριξιν τῶν πολιτικῶν δυνάμεων
τῆς Αὐτῆς Μεγαλειότητος. Κατὰ τὰ
τελευταῖα ἔτη ἀνεχώρησεν ὅτι ἡ κοι-
νὴ πολιτικὴ δύναμις σπανίως, ἂν
ποτε, ἔχῃ ἀνάγκην σοβαρᾶς βοήθειας
ἐν ταῖς ἀποικίαις, καὶ ἡ ἀντίθετος
πολιτικὴ ἐγένετο παραδεκτὴ ἐπὶ μάλ-
λον καὶ μᾶλλον ὅπως συγκετρώνηται
ὁ στρατὸς εἰς τὰ μέρη ἐκεῖνα, ἐν οἷς
ἡ παρουσία αὐτοῦ ἐξυπηρετεῖ τὸ γε-
νικὸν πρόγραμμα τῆς προστασίας τοῦ
ἡμετέρου κατὰ θάλασσαν ἐμπορίου
καὶ ἐξατραλίζει τὰς βάσεις τοῦ στό-
λου τῆς Ἀνάσσης.

Ἡ Κυβέρνησις τῆς Αὐτῆς Μεγα-
λειότητος εἶνε πεπεισμένη ὅτι ἐν Κύ-
πρῳ δὲν ὑπάρχει μερίς τῶν κατοικῶν
ἐπιθυμοῦσα νὰ προσβάλῃ ἄλλην μερί-
δα ἢ νὰ ἀντιστῇ εἰς τὴν πολιτικὴν
δύναμιν καὶ διὰ τοῦτο ἡ Κυβέρνησις
ἐράνη διεικαιολογημένη εἰς τὴν παρε-
δότην τὴν σύστασιν τῶν στρατιω-
τικῶν συμβούλων τοῦ Στέμματος, ὅτι
ὁ στρατὸς δεῖν νὰ μετατεθῇ ἐκεῖσε, ὅ-
που ἔσται ὠφέλιμώτερος πρὸς στρατι-
ωτικούς σκοπούς.

Ἐκ τῆς ἀπόψεως ταύτης θὰ γείνη
πιθανῶς ἀποδεκτὸν ὅτι ἡ ἀναχωρήσις
τοῦ στρατοῦ εἴε ἐκαστοποιητικὴ καὶ
ποῦ τρανὴ μαρτυρία τῆς ἐμπιστοσύ-
νης, ἣν ἡ Κυβέρνησις τῆς Ἀνάσσης
μετὰ δεκτικῆς πεῖρας δικαιοῦται νὰ
ἐμπνεύσῃ εἰς τὸν ἐχέφρονα καὶ νομι-
μόφρονα χαρακτῆρα τοῦ κυπριακοῦ
λαοῦ.

Ἐπιθυμῶ δὲως δημοσιεῦθῇ τὸ
παρόν.

Διατελῶ κλπ.

(Υπογ.) ΡΗΘΟΝ.

Γῶ Μεγάλῳ τῆς Κύπρου

Ἀρμυστῇ κλπ.

ΤΟ ΤΑΞΕΙΔΙΟΝ ΤΟΥ ΤΣΑΡΟΥ.

Εἰκάζεται ὅτι τὸ εἰς Κέρκυραν χάριν
τῆς υγείας του, ταξίδιον τοῦ Τσάρου
γενήσεται κατὰ τὰ τέλη τοῦ ἰσταμέ-
νου μηνός. Ἡ εἰδησις ὅτι ὁ σαρτὸς ξεί-
νος φθάνει εἰς Κέρκυραν ἐντός τοῦ
πρώτου δεκαπενθημέρου τοῦ μηνός
τούτου δὲν ἐπιβεβαιούται.

Πρὸς ὑποδοχὴν τοῦ Τσάρου, ἀπερα-
σίσθη ἵνα πάντα τὰ Ἑλληνικὰ πλοε-
μικά πλοῖα μὴδ' αὐτῶν τῶν τορπιλ-
λοβόλων ἐξαριουμένων παρασκευασθῶ-
σι, πρὸς τοῦτο δ' ἐδῶθησαν ἐν τῷ ναυ-
στάθμῳ αἱ δέουσαι διαταγαί. Ἀλλὰ
καὶ οἱ Κερκυραῖοι, εἴτινες ἀνέκαθεν
συνεδίησαν ἀρρηκτως μετὰ τῶν Ρω-
σῶν καὶ ἀείπουτε εἰς τὴν ἰσχυρὰν αὐ-
τῶν προστασίαν ἐστήριξαν τοὺς ἐθι-
κοὺς πόθους των παρετωδῶς ἐργάζον-
ται, ὅπως εὐπρεπέστερον καὶ ἐπιβλη-
τικώτερον ὑποδεχθῶσι τὸν ἱψηλόν
Ξεῖνον, διατρίβοντες τὰ ὑπερπληροῦ-
τα τῇ καρδίᾳ των φίλια αἰσθημα-
τα καὶ ἐκδηλοῦντες τὴν ἀρρετον αὐ-
τῶν λύπην διὰ τὸ αἶτιον τῆς καθόδου.

ΤΟ ΝΟΣΗΜΑ ΤΟΥ ΤΣΑΡΟΥ.

Ἡ «Σημεία» τοῦ Λονδίνου δημο-
σιεύει τηλεγράφημα τοῦ ἐκ Πετροπό-
λεως ἀντάποκριτοῦ αὐτῆς, κατὰ τὸ
ὅποιον οὗτος μαθὼν, ὡς λέγει, παρὰ
προσώπου ἐξώχως ἀξιώστου, βελικοῦ
τὰ ἀκόλουθα :

«Ὁ ἱατὴρ Σαχάρις ὠμολόγησεν
εἰς τὸν Τσάρον, ὅτι τὸ νόσημά του εἴ-
νε ἀνίατον καὶ ὅτι μόνον διὰ με-
γάλων προσπαθειῶν εἶνε δυνατόν νὰ
παραταθῇ ἡ ζωὴ του ἐπὶ τινὰς μῆ-
νας. Μετὰ τοῦτο ὁ Τσάρος εἰσῆλθεν
εἰς τὴν αἴλυσαν λέγων : «Ὁ Σαχά-
ριν μὲν ἐδῶλυσεν, ὅτι δὲν ὑπάρχει
πλέον ἐλπίς.» Οἱ παριστάμενοι κατε-
πλάγησαν ἰδόντες τὴν μεταβολήν, ἣν
ὑπέστη τὸ πρόσωπόν του.»

«Ὁ Ἀρμόιος» τῶν Παρισίων ἀναδη-
μοσιεύων τὴν εἰδησιν ταύτην, εὐλόγως
παρατηρεῖ ὅτι εἶνε ὅλως ἀπίστευτος
ἡ τοιαύτη διαγωγή τοῦ Σαχάριν καὶ
ὅτι δὲν εἶνε διόλου πιθανόν ὅτι τοιοῦ-
του τηλεγραφήματος ἡ δύναμις νὰ ἐπ-
τραπῇ ὑπὸ τῆς λογοκρισίας ἢ ἐκ Πε-
τροπόλεως μεταβίβασιν.

ΑΝΤΙΒΑΣΙΛΕΙΑ ΕΝ ΡΩΣΙΑ.

Διαρκούσης τῆς ἀπουσίας τοῦ Τσά-
ρου, θὰ διορισθῇ ἀντιβασίλειά μετὰ ἐ-
ξουσίας καθαρῶς ἐκτελεστικῆς. Ἡ ἀν-
τιβασίλειά θὰ σύγκειται ἐκ τῶν μεγά-
λων δουκῶν Μεγαλὴ Νικολάεβιτς,
πριόδρου καὶ τοῦ Βλαδιμήρου Ἀλε-
ξάνδροβιτς καὶ τοῦ Τσάρεβιτς ὡς
μελῶν.

Ἀναμεινεται προσεχῶς το ἐγγὺν
τὴν ἀντιβασιλείαν διάταγμα.

ΠΟΛΕΜΟΣ ΚΙΝΑΣ ΚΑΙ ΙΑΠΩΝΙΑΣ.

Καθ' ὃ ἐπιστέλλουσιν ἐκ Τιέν-Τσιν
πρὸς τοὺς «Καίρους» τοῦ Λονδίνου, ὁ
αὐτοκράτωρ τῆς Κίνας ἀνέλαβε τὴν

αρχηγίαν της εθνικής αμύνης. Προ-
εκάλεσε παρ' αὐτῶ πολλοὺς τῶν ἀν-
τιβασιλέων καὶ κατ' ὅρων να ἐξέυρη
ἀπιστεύτους πόρους διὰ τὴν ἐξαγωγήν
τῆς αμύνης.

Ἡ Σινική κυβέρνησις ἠγόρασεν ἀν-
τι ὑπερόγκου ποσὸν πάντα τὰ διαθέσι-
μα ὅπλα καὶ τὰ πολυμερῶς τῆς Γερ-
μανίας.

Ἀφ' ὧν ἐγένοντο ἐν Γαλλοῦ με-
ταξὺ τῶν ἐμπροσθοφυλακῶν τῶν Κινέ-
ζων καὶ τῶν Ἰαπώνων. Οἱ Ἰάπωνες
ἀπεκρούσθησαν καὶ διήλθον καὶ πάλιν
τὴν μεθόριον.

Νεώτερα ἐξ Ἰτοκίμας τηλεγρα-
φήματα ἀγγέλλουσιν ὅτι τὰ Ἰαπωνι-
κά στρατεύματα ἀποκρούσαντα τὰ σι-
νικά κατέλαβον τὴν μετ' ἡμετέρας ὁ-
χλὴν τοῦ ποταμοῦ Για λου καὶ ὅτι ὁ
Ἰαπωνικός στόλος κατέχει ἀποκλει-
στικῶς τὸν κόλπον τοῦ Πισσιλί.

Αἱ ἀγγλικά ἐφημερίδες δημοσιεύ-
ουσι τὸ ἀκόλουθον ἐκ Βι Ζου τηλεγρά-
φημα: «Τὸ κύριον σῶμα τοῦ Ἰαπωνι-
κοῦ στρατοῦ ἐρθεάνεις Γουγγ Σούν,
ὅπου ἐξέβλε τὸς Σίνας ἀπολέσαν-
τας ἑκατὸντάδα ἀνδρῶν.

Ὁ σινικός στρατός εἶνε πολυάριθμος
καὶ ὄχρῳται ἐπὶ τῆς δεξιᾶς ὁχθῆς
τοῦ Για λου ὅπου ἐπικεῖται νὰ δαθῇ
μάχη.

Ὡς πιστεύεται, οἱ Ἰάπωνες θὰ φθά-
σωσιν εἰς Μοϋκὸν ἐντὸς τριῶν ἡμέ-
ρῶν.

Κατὰ τὰ ἐκ Τοκίου τηλεγραφήμα-
τα οἱ Ἰαπωνικοὶ πρόσκοποι συνέλαβον
τὸ σινικὸν σκάφος «Σανκυμαρ».

Διαδίδεται μετ' ἐπιτάσεως ὅτι ἡ
Κίνα ἐπελήρηθη διαπραγματεύσεων πε-
ρὶ εἰρήνης ὑποσχόμενη νὰ ἀναγνωρίσῃ
τὴν ἀνεξαρτησίαν τῆς Κερίας καὶ νὰ
πληρώσῃ πολυμερῶς ἀπὸ ζημιῶν εἰς
τὴν Ἰαπωνίαν. Ὁ αὐτοκράτωρ τῆς
Κίνας ἐδέχθη εἰς ἀκράσει τὸν προ-
σβευτὴν τῆς Ἀγγλίας.

ΔΙΑΦΟΡΟΙ ΕΙΛΗΣΜΙΣ.

ΚΑΤΑ ΤΟΥ ΣΟΥΛΤΑΝΟΥ.

Πρὸ τινος διελαλήθη ἐν Εὐρώπῃ ἡ
φήμη περὶ ἀποτίρας κατὰ τῆς ζωῆς
τοῦ Σουλτάνου. Τὸ πρακτορεῖον Χαβάς
παρέχει νῦν εἰς τὰς Εὐρωπαϊκάς ἐφη-
μερίδας πληροφορίας τινὰς περὶ ζού-
σας ἐκ Μασσαλίας, τὰς ὁποίας ἀνα-
γράφουσι καὶ ἡμεῖς, ὅπως αὐταί, ὑπὸ
πᾶσαν ἐπιφύλαξιν.

Τὸ ταχυδρομικὸν ἀτόμολον τῆς
Συρίας Τζεμάλ κατέπλευσε κατὰ τὰς
ἀρχάς τοῦ Σεπτεμβρίου εἰς Πειραιᾶ
καὶ παρέλαβε δὺν Γούρκους ἐπιβάτας
ἔχοντας ἀπειραριθμούς ἀποσκευὰς καὶ
ζωοτροφίας καὶ κατευθυνόμενους εἰς
Θεσσαλονίκην. Αἱ ἀποσκευαὶ αὗται ἐ-
ρίνησαν ὑποπτεῖς εἰς τὸν δεύτερον πλοί-
αρχον, ὅστις ἀνέφερε τὸ πρᾶγμα εἰς
τὸν ἀνώτερόν του καὶ παρὰ πάσας τὰς
ζωήρας διωκτικτικῶν τῶν δύο ἐπιβα-
τῶν αἱ ἀποσκευαὶ ἀνοικθῆναι ἐξητά-

σθησαν λεπτομερῶς. Ἐν ἐκ τῶν κιβω-
τίων εὗρεθῃ περιέχον σημαντικὴν πο-
σότητα σφαιρῶν, 20 χιλιόγραμμα δυ-
ναμίτιδος, καψύλια καὶ ἄλλα διάφορα.
Αἱ σφαῖραι μόναι ἐξυγίζον πλέον τῶν
150 χιλιόγραμμων. Ἀπῆρχεν ὡσαύτως
μεγάλῃ δόσις χασίς. Ἐπὶ τῇ ἀνακα-
λύψει ταύτῃ οἱ Γούρκοι διεμαρτύροντο
μετὰ πολλῆς ζωηρότητος διατεινόμε-
νοι ὅτι ἡ εἰσαγὰ ὑπερέβη τὰ δικαιώ-
ματά της διὰ τῆς ἐρεύνης τῶν ἀπο-
σκευῶν τῶν, χωρὶς ὁμῶς νὰ δυνήσῃ
νὰ παράσχωσι, εὐπρόσωπον τινα ἐξη-
γήσιν διὰ τὴν προμήθειαν καὶ τὸν
προσρριμον τῶν ἐκρηκτικῶν τούτων ὅ-
λων. Πισθῆντες ὑπὸ τῶν ἐρωτήσεων
ἡ ἀγκάσθησαν νὰ ὁμολογήσωσιν ὅτι
ἐτακόουν νὰ κατευθυνθῶσιν εἰς Κων-
σταντινούπολιν, ὅπως θίσωσιν εἰς ἐνέρ-
γειαν σχέδιόν τι κατὰ τοῦ Σουλτάνου.
Οἱ δύο κακοῦργοι συελήφθησαν, ἐδί-
θησαν καὶ παρεδόθησαν εἰς τὰς ἐν Θετ-
σαλονίκῃ τουρκικὰς ἀρχάς.

Η ΑΘΩΩΣΙΣ ΤΩΝ ΑΞΙΩΜΑΤΙΚΩΝ.

Ἀγγέλλουσι τὴν ἀθώωσιν τῶν 86
ἀξιωματικῶν τῆς «Ἀκροπόλεως» ἡ
«Ερ. τῶν Σιζιτήσεων» γράφει. «Ἡ
ἐτυμηγορία αὕτη δὲν θὰ παρίλθῃ ἀπα-
ρατήρητος ἡ δὲ ὁμολογία ὅτι δύνανται
τις σήμερον ἐν τῇ ἑλλ. πρωτεύουσῃ
αὐτοδικοῦ ἐλευθέρως καὶ νὰ κατασυντρί-
βῃ τὰ πάντα ἐν τῷ οἴκῳ ἀνθρώπου, εὖ
ἀποδοκιμαζέται τὰς ἰδέας. Ἡ πρὸ οὗ ἡ-
ατείνεται ὅτι ἐξυδρίσθη δὲν θὰ συντε-
λέσῃ βεβίαιως ὅπως ἀνθρωπότης ἐν τῇ
ἀλλοδαπῇ τὸ γόητρον τῆς ἐλληνικῆς
κυβερνήσεως, ἥδη διακυβευθὲν διὰ τῶν
οἰκονομικῶν τοῦ κ. Τρικούπη μεθόδων
καὶ τῆς περὶ τὴν καταστολὴν τῆς λη-
στείας ἀδυναμίας.

Ὁ δὲ ἀνταποκριτὴς τοῦ «Χρόνου»
τηλεγραφεῖ τὰ ἑξῆς. «Πόλη δίκη τῶν
ἀξιωματικῶν θεωρεῖται κωμῶδία, ἡ δὲ
ἐτυμηγορία ἦτο προσωπευτικὴ. Καὶ ἡ
ἀγίρευσις τοῦ βασιλ. ἐπιτρόπου, ἀντὶ
κατηγορητηρίου ἦτο συνηγορία
τῶν ἀξιωματικῶν. Ἐν γένει ἀνομολο-
γεῖται ὅτι ἡ καθαιρεσις τῶν ἀξιο-
ματικῶν ἐκ τῶν ἀρίστων ἦτον ἀδύνα-
τος. ἐλπίζεται δὲ ὅτι τὸ προηγούμενον
δεν θὰ ἐγκαινιάσῃ τὴν στρατοκρατίαν.
Εἰς δὲ τὴν «Σημαίαν» τηλεγραφου-
σιν ἐπιστῆς ἐξ Ἀθηνῶν.

«Οἱ ἀξιωματικοὶ διέφυγον πᾶσαν
τιμωρίαν, ἀμυδρολάν ὅμως δὲν ἐπιδί-
χεται ὅτι ἡ ἐπίθεσις κατὰ τῶν γρα-
φείων τῆς «Ἀκροπόλεως» ἦτον εἰς
ἄκρον ἀξιόμειπτος».

ΜΕΓΑΛΗ ΠΥΡΚΑΓΙΑ ΕΝ ΚΑΙΡΩ.

Ἀγγέλλεται ἐκ Καίρου ὅτι μεγὰ-
λη πυρκαϊὰ ἐκρηγείτω αὐτῇ εἰς
τὴν ἐδὸν Ἑσθεκίας κατέστρεψε τὸ μέ-
γα οἰκεμα-τὸ χρησιμεύον διὰ ξενοδο-
χείου τῶν Περιηγητῶν καὶ ἀνῆκον
εἰς τὴν Ἑλληνικὴν κοινότητα ἐκ δω-
ρεῆς τοῦ ἀοιδίμου Νικολαΐδου. Τὸ οἰ-
κεμα τούτου ἐπρόκειτο νὰ χρησιμεύ-

σῃ διὰ Νοσοκομείου Ἑλληνικὸν μετὰ
τὴν λήξιν τῆς μισθώσεως, κατεστρά-
φη δ' ἐντελῶς ἀποτερωθῆναι.

ΝΕΟΙ ΕΛΛΗΝΙΚΟΙ ΠΑΝΥΡΟΙ.

Ἡ «Ἠχώ» τοῦ Βερολίνου ἀγγέλλει
ὅτι τὸ βασιλικὸν τῆς πόλεως ταύτης
μουσεῖον κατέστη κάτοχον λαμπρᾶς
συλλογῆς ἑλληνικῶν ποπύρων, ὧν
5000 κατετάχθησαν. οἱ δὲ σπουδαιό-
τεροι δημοσιευθῆσονται. Ἐν ταῖς τε-
λευταῖαις τούτοις καταλέγεται καὶ
παράφορος εἰς τὸ πζδὸν τῆς Ἰλιάδος
ὡς καὶ ἡ κωμικὴ αὐτῆς παρωδία (ἡ
Βατραχουμαχία), ἐπὶ δὲ μυθιστορία
θεωρουμένη ὡς τὸ ἀρχαιότερον τοῦ εἰ-
δους τούτου ἑλληνικὸν σύγγραμμα, λε-
ξικὸν πρὸς ἐρμηνείαν τοῦ κατὰ Ἀρι-
στοκράτους λόγου τοῦ Δημοσθένους καὶ
τέλος ἐγγράφου, περιέχοντα λεπτομερεῖς
περὶ τοῦ ἰδιωτικοῦ τῶν Ἑλλήνων κα-
τὰ τὴν ἀ. μ. Χ. αἰῶνα βίου πληροπο-
ρίας.

Η ΕΛΛΑΣ ΚΑΙ Η ΤΡΙΠΛΗ ΣΥΜΜΑΧΙΑ.

Κατὰ τηλεγράφημα ἐκ Ρώμης ὁ
«Μηνύτωρ» τῆς Ρώμης ἀναφέρει ὅτι
ὁ Κρίσπος δεικνύεται ὠρτισμένος κα-
τὰ τῆς Ἑλλάδος, βλέπων αὐτὴν ἀπο-
μακρυνομένην τῆς Τριπλῆς συμμα-
χίας.

ΟΙ ΓΑΛΛΟΙ ΕΝ ΜΑΔΑΓΑΣΚΑΡΗ.

Ὁ «Φιγαρώ», κηρυττόμενος ἐ. αν-
νίων τῶν ζητούντων, τὴν ἀπλὴν καὶ
καθαράν προσαρτησιν τῆς Μαδαγα-
σκάρης, ἥν δὲν θεωρεῖ τούτου, συμμέ-
ρουσαν τῇ Γαλλίᾳ, λέγει ὅτι ἐπὶ τῆς
νῆσου ταύτης υπάρχουν ἐν συνόλῳ,
ἐκτος τῶν ὑπαλλήλων, 597 Γάλλοι,
ἐν οἷς καὶ αἱ γυναῖκες καὶ τινες ἰδοὶ
καὶ κροκοὶ Γάλλοι, τὸ δὲ γαλλικὸν
ἐμπόριον, τὸ τε εἰσπραγτικὸν καὶ τὸ ἐξ-
αγωγικόν, ἀνέρχεται εἰς τρία περίπου
ἐκατομμύρια ἐπὶ ὀλίγου ποσῷ 25 πε-
ρίπου ἐκατομμυρίων. Ἐν τέλει λέγει
ὅτι τῷ 1882 πρὸ τῆς στρατιωτικῆς
τῆς Γαλλίας ἐπεμβάσεως τὸ ἐμπόριον
τῆς νῆσου ἀνῆρχετο εἰς 22 ἐκατομύ-
ρια. Ἐκ τούτου, τὸ παρισυνὸν φέλλον
ἐξάγει ὅτι οὐδόλως ἐνθαρρυντικὰ ὑ-
πὲρ τῆς προσαρτήσεως τῆς νῆσου εἶνε
τὰ ἀποτελέσματα ταῦτα, διότι μεγά-
λαι μὲν δαπάναι ἐκ ταύτης θὰ ἐπῆρχ-
ζον, τῆς νῆσου οὗτης μεγαλειτέρως
τῆς Γαλλίας, τὰ δὲ ὠφελήματα εἶνε
προβληματικά.

Ο ΒΙΣΜΑΡΚ.

Ἐν Τηλεγραφίᾳ ἐκ Βερολίνου ἀνα-
φέρεται ὅτι ἡ ὑγεινὴ κατάσταση τοῦ
πρίγκηπος Βίσμαρκ δὲν εἶνε πάλιν τό-
σον εὐάρεστος, ἐπ' ᾧ καὶ ὁ ἰατρός
Χρύσταδρος δὲν συμβουλεύει ἐπανάλη-
ψιν τοῦ κόπου, εἰς ὃν ὁ πρίγκηψ ὑπο-
βάλλεται, προκειμένου μάλιστα περὶ
νέων πρὸ αὐτῶ ὑποδοχῶν ἐπισκε-
πτῶν. Πρὸ τῆς τοιαύτης δὲ δηλώ-

σεως τοῦ ἰατροῦ οἱ ἐκ τῆς ἀνατολικῆς
Πρωσίας ἐπισκέπται παρητήθησαν
τοῦ ταξιδίου, ὅπως ἐμελέτων.

ΛΟΓΟΣ ΡΟΣΜΠΕΡΓ.

Μέγας λόγος ἀγγέλλεται διὰ τὴν
15)27 ὁκτωβρίου, ἀπαγγελομένης
ἐν Μπράδερσβυρὸς τοῦ λόρδου Ρόσμπε-
ρυ. Πιστεύεται ὅτι ἡ πρωθυπουργός, εὖ
ἡ θέσις ἐκλονίσθη κατὰ τὰς τελευταί-
ας ταύτας ἡμέρας, ὅθ' ἐμειλήθη πρῶ-
τον μὲν περὶ τῆς ἐξωτερικῆς ἐν γένει
πολιτικῆς, εἶτα δὲ λεπτομερῶς περὶ
τοῦ ζητήματος τῆς βουλῆς τῶν λόρ-
δων καὶ τοῦ ἐργατικῶν.

Η ΕΝ ΠΑΡΙΣΙΟΙΣ ΕΚΘΕΣΙΣ.

Κατὰ τὰ περὶ τῆς ἐν Παρίσις τῷ
1900 συγκροτηθεμένης Ἐκθέσεως
προϋπολογισμένα, αἱ δαπάναι αὐτῆς
ἔσονται πολὺ ἀνώτεροι τῆς τοῦ 1889,
αἱ δὲ ἐπιχορηγήσεις τοῦ κράτους καὶ
τῆς πόλεως τῶν Παρισίων ἔσονται πο-
λὺ μεγαλειότεραι. Λέγεται ὅτι ἡ τοῦ
κράτους ἐπιχορήγησις θ' ἀνέλθῃ εἰς
75 ἐκατομμύρια, ἡ δὲ τῆς πόλεως εἰς
25 ἐκατομμύρια.

Πρὸς καταρτισμὸν τῶν σχεδίων τῆς
Ἐκθέσεως ἐνεργήθησαν ὅπως διαγωνι-
σθῶσι δι' αὐτὰ 514 ἑλα πρόσωπα.

ΝΕΑ ΥΠΟΚΙΝΗΣΙΣ ΤΩΝ ΠΑΝΑΜΑΙΚΩΝ.

Ἐκ Παρισίων ἀγγέλλεται ὅτι ὑπὸ
τὸν προφυλακτικὸν τύπον ἐρωτήσεως
ἡ «Κοκάρδα» καθίστησιν ὑποπτον τὸν
γαλλὸν ἐν Βερολίνῳ πρεσβευτὴν κ.
Ἑρβέττον, ὡς ὄντως συνεχόμενον ἐν
τοῖς παναμαϊκῶν. Ἡ «Κοκάρδα» ζή-
τει διασαφῆσαι ὡς πρὸς τὸ ἀν' πράγ-
ματι ὁ Ἑρβέττος ὑπέσχετο 160.000
φρ. εἰς τὸν ἐκκαθαριστὴν τῆς εἰσαγίας
Παναμᾶ, καὶ τίνων λόγων ἔεκα τοῦ-
το ἐγένετο. Τὴν ἐρώτησιν ταύτην ὑπο-
γράφει ὁ διάσημος ἀντιστράτηγος μαρ-
κήσιος Μερὶ.

ΠΑΡΙΣΙΣΙΣ ΚΑΥΡΙΒΗ.

Κατὰ τηλεγράφημα ἐκ Βερολίνου
πρὸς τὸν «Πεσττὸν Λέυδ», ἡ «Βεν-
ναία» (:) Γενικὴ ἐφημερίς» ἐδημοσί-
ευσεν εἰδήσιν, καθ' ἣν ἐν τῷ αὐτῷ
ἀρματιστηρίῳ ἐκκαλοφύρηται σφὴν
αὐτῆς, κατὰ τὴν ὁποίαν ὁ κόμης
Καυρίβης ὑπέβαλε τὴν παραίτησιν
αὐτοῦ. Ἐς λόγος τῆς παραίτησεως
φέρονται διαφωναίαι αὐτοῦ πρὸς τὸ
πρωτικὸν ὑπουργεῖον τῶν ἐσωτερικῶν
περὶ τῶν ἐξαιρετικῶν νόμων κατὰ τῶν
ἐγκληματῶντων.

Ο ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΤΗΣ «ΑΚΡΟΠΟΛΕΩΣ».

Τὸ ἐπὶ τῶν Στρατιωτικῶν ὑπουρ-
γεῖον τῆς Ἑλλάδος ἐπέδωκε μῆνυσιν
κατὰ τοῦ Διευθυντοῦ τῆς «Ἀκροπό-
λεως» ὡς προσπαθήσαντος τὰ ἐξεγείρη-
τὸν λαὸν κατὰ τοῦ Στρατοῦ, ἡ δὲ δικα-
στικὴ ἀρχὴ προέβη εἰς σχετικὴν ἐνέρ-
γειαν. Ταύτης ἀποτέλεσμα εἶνε ἡ
ἐκδοσις κατασχετηρίου κατὰ τοῦ κ.
Γαβριηλίδου, κατηγγρομμένου ὅτι ἐκ
συντάσεως μετ' ἄλλων ἀπεπειράθη νὰ
διαταρῇ τὴν ἀρμύην ταξιν.

ΕΠΙ ΕΝΟΣ ΑΣΤΕΡΟΣ

Πλήρης ποιητικής φαντασίας άβυσσος του γνω-
στού άστρονόμου Καμίλλου Φλαμμариόνος έ-
δημοσιεύθη έσχάτως, υπό τόν τίτλον «Ονειρο-
πόλησις έρ' ενός άστέρου», όπερ μεταφέρμεν
έν περιλήψει:

«Είδον έν όνειρον, τό όποιον δέν ήτο όνειρον.
Ονειρούτην δει έζων πρό ενός έκαστομυρίου
έτων, κατοικών ένα πλανήτην άπομακρυσμέ-
νου ήλιακου συστήματος—όπηχρον, ώς και
κατά την έπεχρήν μας, άλλ' εί άστέρες έκείνοι
δέν ώμοιάζον με αυτός τους όπείους βλέπο-
μεν—όπηχρον ήλιοι, σελήναι, κόσμοι κατοι-
κήμενοι—όπηχρον ήμέραι, νύκτες, έποχαι,
έτη, αιώνας, όντα, έντοπώσται, σκέψεις γε-
γονότα— άλλ' δέν ώμοιάζον με τά ίδια μας.

Η Γη, την όποιαν κατοικούμεν, δέν είχεν
άκόμη διαμορφωθεί. Αί ύλαι, αί όποιαι την
συνέθεσαν, έπλανώοντο είς τό κενόν. Δέν όπη-
χεν άκόμη ούτε ύδωρ, ούτε αήρ, ούτε γήμα,
ούτε λίθοι, ούτε φυτά, ούτε ζώα, ούτε τά άπλά
χημικά σώματα, τό όργανόν, τό υδρογόνον, τό
όξυγον, τό σίδηρος κτλ. Ο άτμός, όστις διά των
συμπύκνωσιν και των άλλαιώσεων του έμελλε
νά δώσῃ γέννησιν είς διαφόρους εύςται, άτμώ-
δικοι, στερείς, αίτινες άποτελούσι την
Γην, ήτο άκόμη άπλοός άτμός, όμογενής, έγ-
κλειών έν έαυτώ τό μέλλον. Αλλά—ούδεις προ-
φήτης είχε προείπει τό άγνωστον, τό ύπνωτόν
έν τώ μυστηρίω του.

Ο πλανήτης μας ώμοιάζει τότε με τά ά-
τμώδη έκείνα κύματα, τά όποια άνακαλύπτει
τό τηλεσκοπίον είς τό άδυστον βάθος του εύρα-
νου, και τά όποια τό ραματεσκοπίον άναλύει.

Αν και δέν όπηχεν ο πλανήτης μας, ύ-
πηχρον, ώς σήμερα, άστέρες, ήλιοι, ήλιακά
συστήματα και κόσμοι κατοικήμενοι. Οι άν-
θρώποι εί όποιοι κατοίκουν τους κόσμους έκεί-
νους, έζων όπως ζώμεν και ήμείς...

Δέν έρω βεβίως την άνόητον άξίωσιν νά λύ-
σω τό μέγα μυστήριον της φύσεως. Δέν είνε ό-
μως άναίτι μελέτης και θαυμασμού ή ένεργός
έκείνη όδύνη της δημιουργίας, ήτις καλείται
γρόνος: νά σκεπτόμεθα όθλα όθ ότι, έν τη αί-
ωνιότητι, εί κατοικούμενοι πλανήται έκούατι-
σαν έν τη λάμψει των ήλίων των, ότι, έν τη
αίωνιότητι, όπηχεν άνθρώποι άπολαύοντες ζω-
ής, αίθωνόμενοι χαράς και λύπας και ότι άει
και πάντοτε τό αιώναλόγιον της φύλης έσήμε-
νε διαδογικώς την ώρα του τέλους έκάστου
κόσμου, έπιδρόπον σάβανον λήθης επί των δια-
φόρων σφαιρών του σύμπαντος.

Έάν τό άπειρον κενόν θαμβεί τον νοόν μας
μή δύναμεν νά συλλάβῃ και κατανοήσῃ τι
ένεν όρίων, ή αιώνητος όμωσ, ό ένεν άρχής
και ένεν τέλους κόσμος άπολήθῃ την σκέψιν
μας. Αί φωναι του παρελθόντος μας όμιλούσιν
άπό του βάθους της άδύτου και μας όμιλούσι
περί του μέλλοντος.

Τό παρελθόν των έξαρκασθέντων κόσμων
είνε τό μέλλον της Γης.

Μετά έκάτον έκαστομύρια έτη ή Γη, την
όποιαν κατοικούμεν, δέν θά ύφίσταται πλέον, ή
άν μένουν άκόμη έρείπια τινι αύτης. τά λεί-
ψαν έκείνα θά είνε πενθήμη έρημοι: εί διαφε-
ροι κόσμοι του ήλιακού μας συστήματος, θά έ-
χουν περπατήσει τον ζωϊκόν κύκλον των. Καί αυ-
τός ο ήλιός μας θά έλῃ άπολείσει την λάμψιν
του και, σκοτεινόν άστρον θά πλανήται άνά την
ερείβωδη και αιώνιαν νύκτα. Ίσως, παρυσυθείς
υπό του νόμου της τύχης, ριφθῇ επί τινος άλλου
έσθιαμένου ήδη ήλιου, και, έκ της κινήσεως
και έκ της συγκρούσεως έκείνης, άναγεννηθῇ
έκ της τέρας του ως έξαστράπτων φονίς.

Αλλά τότε, άλλοι, νέοι κόσμοι θά γεννη-
θώσι περί αυτόν, τό άπειρον κενόν θά πληρωθῇ
υπό άλλων, νέων, άναριθμήτων άστέρων, υπό
άλλων πλανητών, κόσμων άγνωστων, εί όποιοι-
αι, υπό την άρμονίαν της άμοιβαίας έλξεως, θά
ταλαντεύωνται έν τώ φωτί των ήλίων των,
πρωταί και έσπεραί θά διαδύωνται άλλήλας,
θά διαλέμψωσι κυννοί εύρανοι, νήρη θά καλλύ-
νωσι τά όύστες, εύώδεις άμεσσοείρας ο' άπο-
πνέωσι τά όσση και αί κοιλιάδες. Η φύσις θά
ψάλλῃ όπως σήμερα τον ύμνον της νεότητος
και της εύτυχίας!

Έάν τοπικώς τό άπειρον δέν έχῃ όρια, γρο-
νικώς ή αιώνητος δέν έχει ούτε άρχήν ούτε
τέλος. Τίποτε δέν θά την σταμάτησῃ, εύδαμου
και εύδαμώς θά περπατήσῃ και εί αιώνας θά δι-
αδύωνται άλλήλους χωρίς νά πύσῃ ποτέ ή
πύσις της δημιουργίας: και ή αιώνητος θά
μένη αιώνητος!

ΠΟΙΚΙΛΙΑ ΣΤΟΑ

Η παρισινή έρημερις «Matins» ήγγέλλει ό-
τι τό ένστιτούτον Παστέρ δέν περιωρίσθη είς
την άνακάλυψιν, δι' ής ο ίατρος: Ρου κατε-
κησε την διεφθερίτιδα, άλλ' έθριάμβυσε και
έναντίον της έρας νόσου, πικρυνμένης πλείστα θύ-
ματα παρά τοίς νέαις, ήτοι είδους γαστρικού
πυρετού (fièvre muqueuse). Η άνακάλυψις
της θεραπευτικής μεθόδου του νοσήματος τού-
του έγένετο υπό του όκτορος Μετενικώφ, ενός
των μάλλαν άρωσιωμένων μαθητών του Πα-
στέρ. Η θεραπεία έπιτυγχάνεται δι' έμβολια-
σμού διά γολερικού ισού έξηθνημένου, δυνάται
δ' νά γείνη άκινδύνως επί ύγιους ανθρώπου.

Είπατε μας τί ήλικίαν έχετε, δι' νά σῶς εγ-
πωμεν πόσα παιδιά θά χάμετε όταν θά ύπαν-
δρευθῆτε!

Εξεφύρμεν τό μυστικόν. Μας τό άπεκάλυψεν
ένος Ούγγρος, ο ίωτήρ Κορόζης, μέλος της Α-
καδημίας των Έπιστημών, ο όποιος έμελέτησε
τό θέμα τούτο, βασισθείς επί των στατιστικών
της Βουδαπέστης. Ακούσατε:

Ανής 30 έτων, νυμφευμένος γυναίκα 20
έτων, έχει πιθανότητα καταστροφας 31 ε%-
νυμφευμένος δε γυναίκα 30 έτων, έχει πιθαν-
νότητα 20 ε%. Σόζυος 40 έτων, έχει πιθανό-
τητα, με γυναίκα 35 έτων, 27 ε% με γυ-
ναίκα 40 έτων, 17 ε% με γυναίκα 45 έτων,
μόνον 2 1/2 τοι: έκάτον.

Διά κάθε ήλικίαν—κατά τον Κορόζην—όπ-
άρχουν δύο είδη γονιμότητος, ή φυσιολογική
γονιμότης ή ή έν δυνάμει, και ή θετική γονι-
μότης ή ή έν ένεργεία. Η πρώτη προκύπτει
εκ της ίλευθέρης άκνήσεως των γεννητικών
λειτουργιών ή δευτέρα έξαρτάται εκ του ήλι-
κού και έκτακτικού περιερισμού των λειτουργι-
ών αυτών. Παρά τοίς νεύνομαις, ο φυσιολογι-
κός παράγων είνε έν πλήρει ένεργεία. Αλλά
μετά την γέννησιν του πρώτου τέκνου ή φυσι-
ολογική γονιμότης έλαττωθεί και υπό την έπι-
δράσιν του ήθικου παράγοντος σχεδόν έκμηδε-
νίζεται.

Ούτω διά τάς μητέρας, από 30—35 έτων, ή
έλάττωσις της φυσιολογικής γονιμότητος άνα-
λογεί πρός 77 οιο, έν ήλικία δέ 43 έτων άνα-
λογεί πρός 98 ε%. Και παρά τώ άνδρι έπίσης
ή έπίδρασις αύτη είνε πολύ μετάλη.

Φιλομανία—κατά τό κλειστομανία—δύνάται
πολύ κακά νά όνησασθῇ νέον τι είδος μανί-
ας—παρτηρηθέν έσχάτως παρά τινι Γαλ-
λίδι έν Βρυξέλλαις και έξετασθέν υπό των ία-
τρών της πόλεως. Η φιλομανής αύτη κυρία
όποιονδήποτε ήθελε συναντήσῃ είς τόν όρμον
έτρεχε και τόν έρίλει. Τινές εκ των π α θ έ ν-
των έράνησαν άρκετά σεμνότυποι ώστε νά
άναγγείλωσι τό πρῶτον είς την άστυνομίαν.
Κλητήρ δέ τις έστάλη είς την οικίαν της διά νά
την οδηγήσῃ είς τό κρατητήριον. Εύγενέστερος
όμως εύτος των καταγγελέων δέν δύσχεσστήθη
διά την έξ ίσου τρυφεράν ύποδοχήν, ής έτυχε.
Τούναντίον. Είς τό κρατητήριον ή πρωτοφανής
μηνιμώδης έξήγησε νά περιπτωθῇ και τόν άξι-
ωματικόν της ύπηρεσίας. Θά ύποβλήθῃ είς έ-
ατρικήν εξέτασιν, επί της άποράντης δέ των τε-
τελευταίων τούτων ή άστυνομία θά ένεργήσῃ.

Συμπεριζόμενι μετά βεβαιότητος ότι εύτέ ώ-
ραία εύτε πλουσία είνε: άλλως...

Ητο είς άχρον τεθλιμμένος και ή άθυμία
έπεκλήθη επί του προσώπου του. Ο άτυχής,
παρά τάς πολλάς και μεγάλας πρός την είσργε-
νιάν του ύποχρεώσεις, έστερείτο των πρός συν-
τήρησιν του άναγκαζών και μετά ματαίας πρόσ-
-

παθείας έπίστρεψε πεινάλιος είς την τρώγλην
του, όπως παρμυθήσῃ τούλάχιστον τά υπό
της πείνης κατατρυχόμενα και έκ του φύχους
ριγούντα τέκνα του. Διήρχετο την προκουμίζιν
και έστη αήνης πρό τινος καφενείου. Απε-
ρίσσε νά κάμῃ και την τελευταίαν άπόπειραν
πρός προμήθεισιν του έπιστού. Εισήλθε συνε-
σταλμένος και περιδής κατ' τό φινόμενον έκ
της παρουσίας των πολλών θαμώνων και έστη
παρά τινι γωνίαν, ότε είδε περίλυπος επί
τινος τραπέζιου ταμάχιον πλακούντος. Κατε-
χόμενος υπό της έσχάτης άπελπισίας ώρηγσε
κατ' αυτού όπως καταπαύσῃ την πείνάν του.

Αλλά ήτο άτυχής, πρέπει νά τό όμολογήσω-
μεν Δεκάς ρωμαλέων άνδρών έπίπαιε κατ' αυ-
τόν λυσσάλειος διά ροπάλων, παρά πῆσαν δέ
την μεταμέλειαν, ήν έπέδειξάτο, έπεσε μετά
τινα δευτερόλεπτα θύμα της αίμοχρούς του
άνθρωπου φύσεως. Τό πτώμα του άτυχού έρ-
ρίσθη επί της άκτής της παραλίας ένεν εύδε-
μις νεκρικής πομπής, τά δέ κύματα κατέπιο-
ν, τό καταπονήμενον σαρκίον του!

Ητο ποντικός!

Τῷ φιλήματα των γάτων είνε Ιούδα φιλή-
ματα και άπορεύετα τα. Ο ίταλός ίατρος
Φιόστη λαβών πείλον γάτων ένωσθάλμισε δι'
αυτού κόνιχλους, ότινες άπέθανον έντός 24 ώ-
ρων. Αρα ο σείλος, δι' ου λείχονται οι γάτοι
είνε δηλητηριώδης. Προσοχή λοιπόν.

Η ρύμη ενός έλίφαντος, ίσοδυνάμει πρός
δύναμιν έκάτον πενήκοντα άνδρών,

Υπάρχει έντομον, τό όποιον διακρίνεται μό-
νον δι' ίσχυροτάτου μικροσκοπίου. Είκοσιν έκ-
ατομάρια εκ τούτων, μόλις θ' άποτελείωσιν
όγκον μικρού κόκκου.

Κρενωόλης τις έλθόν πρός δικηγόρον. «Κύ-
ριε δικηγόρε, τώ είπεν, όταν ένας σκύλος κά-
μνει ζήλια, είνε ύπεύθυνος ο κύριός του»;

Μάλιστα άπεκρίθη ο Δικηγόρος.
Τότε λοιπόν, έπειδή ο σκύλος σας μου έπῆρεν
ένα μερί άρνίον μου όρείλατε έν δικήριον.

Δικαιότατον άπεκρίθη ο Δικηγόρος, και εύ-
χαρίστως θά σῶς πληρώσω. Αλλά έπειδή ή
συμβουλή, την όποιαν σας έδωκα κάμνει και
αυτή έν δικήριον διά τούτο είμιθα ίσα ίσα.

Αξιόλογα. Εύρεν ο Τέντζερς: τό κ α π ά κ ι
του... Ο... τον Ο...

ΑΓΓΕΛΙΑ

Από πολλών έτων έργαζόμενος
παρίσκεύασα ήδη και έκδόσω προσε-
χώς τόν

ΜΕΛΩΔΟΝ

ήτοι μουσικών έγκόλπιον περιέχον δια-
φόρους έκκλησιαστικούς ύμνους εκ των
άκολουθιών του έσπερινού, του όφθρου
και της Λειτουργίας, μεμελισμένους
υπ' έμού κατ' ίδιον τρόπον, όσον ήδυ-
νήθη φυλάξας τους κανόνες της τέ-
χνης, τό σεμνοπρεπές του μέλους και
τον κατά τό έκάστοτε νόημα, κατ' έλ-
λην των λέξεων τονισμόν ίδιόν τι νά
καταρτίσω. Οθεν έπικαλούμενος την
συνδρομήν των άπανταχού φιλομού-
σων πέποιθα ότι θά τύχω αύτης, ίνα
άνακουφισθώ κατά τι είς την δαπά-
νην της έκδόσεως του πονήματός μου
τούτου. Ού ή τιμή, άποτελεσθησμέ-
νου εκ δέκα περίπου τυπογραφικών

φύλλων, όρίζεται είς δραχμάς τέ-
σσαρες (4).

Έν Έρμουπόλει Σύρου τη 16
Οκτωβρίου 1893.

Ο πονήσας

ΠΑΡΑΣΚΕΙΑΣ ΒΡΥΩΝΙΔΗΣ

Πρώην πρωτοψάλτης Εύαγγελι-
στρίας Τήνου και νυν τριούτος Αγίου
Νικολάου Σύρου

Σ. Σ. Συνδρομηται του πονήματος
τούτου του κ. Π. Βρυωνίδου έγγρα-
φονται και παρ' ήμιν.

ΕΜΠΟΡΙΚΟΝ ΔΕΛΤΙΟΝ ΛΑΡΝΑΚΟΣ.

Σίτο ς, πρός γρ. 12—14 τό κοιλόν.
Κριθή, πρός γρ. 7 1/2
Όρσοί: έντόπιος, πρός γρ 15.
Βαμβάκος: προς γρ. 2 1/4 την λίτραν.
Βαμβάκι, πρός γρ. 12—13 την λίτραν
(όκ. 2 1/2.)

Βρώμη, πρός 22—23 παρ. ή όκ.κ.
Έλαιον, έξωτερικού πρός γρ. 14 την λίτραν.
Έλαιον έντόπιον, πρός 14 την λίτραν.
Ζάχαρις, πρός γρ. 308 τόν σάκκον.
Καφές, πρός γρ. 21 1/2 την όκ.ν γονδρ.
Σταφίς μαύρη πρός 30—33 παρ. ή όκ.
Σταφίς βραστή πρός 30 παρ. ή όκ.
Όρύζι: σν, πρός γρ. 175—182 τόν σάκκον.
Σάπων, πρός γρ. 6—6 1/2 την όκ.ν.
Πετρέλιον Καυκάσου πρός γρ. 36—37.
Χαρρούπι α 62—65 γρ. τό καντήρ.
180 όκ.νών.

Με λίραν άγγλικήν γρόσια 182.
Ο βίμβαζ, έ βιμβακόσπρος και ή σταφίς
πληρώνουσι την δεκάτην κατά την εξαγωγήν.

ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΕΙΣ

ΣΕΙΡΑ ΓΕΩΓΡΑΦΙΚΟΝ ΓΝΩΣΕΩΝ
ΥΠΟ Κ. Γ. ΛΥΣΙΩΤΗ.

Τό υπό τόν άνωτέρω τίτλον νέον τούτο
διδασκικόν βιβλίον του παρ' ήμιν άρι-
στοβαθμίου νεομεθεδιστού κ. Κ. Γ. Λυ-
σιώτη, εκ 42 σελίδων άποτελούμενον
και τιμώμενον άντι 3 μόλιον γροσίων,
εύρίσκεται έν Λάρνακι μέν παρά τώ
έκδότῃ κ. Π. Θ. Νικολαΐδῃ, έν δέ ταίς
άλλαις πόλεσι της Νήσου είς τά αυ-
τόθι βιβλιοπωλεία.

Ο κ. Λεωνίδας Αργυράκης κατα-
σκευάζει ώραϊον και άβλαβές εκ στα-
φυλής κ ο ν ι α κ, τό όποιον πωλεί είς
λίαν συγκαταβατικώς τιμάς. Οι έπι-
θυμούντες άς δοκιμάσωσι και θέλousi
μείνη λίαν εύχαριστημένοι.

Υπεύθυνος

ΚΛΕΑΝΘΗΣ Ν. ΜΕΣΟΛΟΓΓΙΤΗΣ.

Τύπος ΦΙΛΟΚΑΛΙΑ.